

המכון לחקר עם עולם עולם בכפירתו נוהג

אחרי פרסום מודעות מס' 94 ו-95, ב-17 בנובמבר 2017 בעברית בעיתון "הארץ" וב-24 בנובמבר 2017 באנגלית בעיתון "הגר'וזלם פוסט" בהתאמה, אנו שוב פונים לאזרחי המדינה דוברי הרוסית. קשה להשתחרר מהרושם שמיותר לנסות לדבר אל הקורא הישראלי המצוי, מאחר שהתגובות למפעלנו בפרהסיה כבר לא דומות לאלה של שנים עברו, אם בגלל אדישות, מפח-נפש או חוסר-עניין גוברים והולכים, כל אחד יחליט בעצמו. ומי שעוסק בשאלות התיאולוגיות בהקשר לקורות ההווה, יתאכזב עד מהרה, אם אין באמתחתו ידע מעמיק הן ביהדות והן בנצרות. מפני שהן היהדות בנוסח אדיקותם של החרדים והן הנצרות בנוסח הכנסיות דבקות במסורתנות חסרת שחר, וזאת במיוחד במקרה של החרדים. הם ממש כופאים על שמריה של מסורת אטביסטית המופנית לעבר ומתבצרים בה עד שלא תעלה אפילו מחשבה, שלא לדבר על הודאה בכשלון כלשהו מצדם במרוצת תולדות עמנו, מכיוון שנתקעו בחשיבה תלמודיסטית צרת אופקים. הנה כי כן, נפל מפעל הקמת מדינת ישראל דווקא בחלקם של יהודים חילונים כבנימין זאב הרצל או דוד בן-גוריון ושותפיהם למיניהם.

לא קיים גם חקר מדעי ראוי לשמו המתמקד בשאלה, כיצד חורבן בית שני בשנת 70 לספירה היה יכול להתרחש או גלות עמנו מארצו במאה השנייה לספירה בידי הקיסר הרומי אדריאנוס, אשר אף שינה את שמה של ארץ ישראל ממחוז יהודה לפלסטינה, ארץ הפלשתים, כדי למחות כל קשר בינה ובין עם ישראל. לצו הזה הוא גם קשר איסור מוחלט, שדין הפרתו מוות, לתושבים ילידי-הארץ היהודים לשוב ולדרוך במולדתם ולהתפלל בה.

בהיבט הזה מדובר גם בחור רציני בהשכלתם של תיאולוגים נוצרים ופוליטיקאים רבים, כאשר הם משתמשים בשם "פלסטינה" כאילו מדובר בשם מקראי. ועל כן היה זה לגיטימי לחלוטין בעיני הקדוש-ברוך-הוא, כאשר היהודים קראו לרגל חג הפסח איש אל רעהו במרוצת הגלות בת שנות אלפיים בין אומות העולם "לשנה הבאה בירושלים הבנויה". ולעומת זאת, הכנסייה הנוצרית דבקה מתחילת דרכה הממוסדת בתורת "ההחלפה", כאילו היא זו שתייצג מעתה את "ישראל לפי הרוח" ומתוקף זה באה במקום "ישראל לפי הבשר". וזאת בניסיון להעלים כביכול את עם ישראל ממסך תולדות גאולת-ה' המובטחת לו בכתובים.

שנאת היהדות התיאולוגית הזו היא שהובילה בסופו של תהליך לאחר מאות בשנים לשנאת היהודים החברתית. וכל זה על אף וחרף התראותיו ואזהרותיו של השליח פאולוס, כפי שבאו לידי ביטוי למשל במכתבו אל הרומיים, בו הזהיר בפרק יא' 15-11 באופן שלא משתמע לשתי פנים:

**כִּי בְּפִשְׁעֵם בָּאָה הַיְשׁוּעָה לְגוֹיִם לְמַעַן הַקְּנִיאֵם: וְאִם-פִּשְׁעֵם הִיָּה לְעֹשֶׂר הָעוֹלָם וְנִזְקָם לְעֹשֶׂר הַגּוֹיִם מְלֹאֵם
עַל-אֲחַת כְּמָה וְכְמָה: וְאֵלֵיכֶם הַגּוֹיִם אֲנִי מְדַבֵּר וְכִפִּי הַיּוֹתֵי שְׁלִיחַ לְגוֹיִם אֶת-שְׂרֹתֵי אֲכַבֵּד: אוֹלֵי אוֹכַל
לְהַקְנִיא אֶת בְּנֵי-עַמִּי וְלְהוֹשִׁיעַ מִקְצָתָם: כִּי אִם-דְּחִיתֶם רְצוֹי לְעוֹלָם מֵה-אֲפֹא תִהְיֶה אֲסַפְתֶּם הַלֵּא חַיִּים
מִן-הַמֵּתִים.**

שנאת היהודים עדיין לא פסה מן העולם!

ואולם, במקום לחיות ולקיים במערב הנוצרי-כביכול את ערכי התורה המשיחית כפי שבאו לידי ביטוי בדרשת ההר של ישוע, התחוללו דווקא בעולם נוצרי זה המלחמות הנוראות ביותר ורדיפות מיעוטים כמו היהודים, בהם אף תלו את הקולר למגפת הדבר בימי הביניים וכל תחלואות הזמן. במקום "לגרות" את היהודים

במעשי אהבה כעדות משכנעת והזמנה לאמונה במשיח היהודי שלהם (ישוע), דווקא הנוצרים גמרו אומר לבצע באחיהם היהודים את משפטי ה'. כך שאין מנוס מלסכם, כי הכנסייה שנאה יותר ממה שהיא אהבה. ארשה לעצמי גם להוסיף מניסיוני האישי, ומהתקופה בה הייתי החבר היהודי הפעיל היחיד במשך 26 שנים במועצה התיאולוגית של הכנסייה האוונגלית בגרמניה כדי להניע בה משהו למען ולטובת ישראל – עד שלמעשה הושלחתי החוצה בבושת פנים ביוזמתו של אחד פרופ' ביירהאוס (טיבינגן), נשיא המועצה דאז, בתואנה להתנהגות בלתי נאותה כאילו אני עבריין ו"טרחן" מאוס. ובעוד כל הליך משפטי חילוני דבק בחזקת החפות, אין זה המקרה במוסדות נוצריים עד היום. כך שאף בטאון הכנסייה "אידיאה" מצא לנכון ללא שום בחינה בלתי תלויה ונטולת פניות להכתים אותי באות קין, ואין ביכולתי גם כיום, 12 שנים אחרי הוצאת דיבתי, לפרסם אפילו מודעה בתשלום, כדי להמליץ לקוראים הנוצרים על ספריי "שלום על ישראל", "ישראל במוקד" ו"אנטישמיות - אתמול והיום".

גם לנשיא אוניברסיטת מיינץ על שם יוהנס גוטנברג שלחתי את ספריי ללא כל תמורה, אלא שהלה לא טרח אפילו לאשר קבלה עד היום. ולנשיא מועצת הכנסייה האוונגלית בגרמניה, מר בדפורד-שטרוהם, שיגרת מכתב למינכן בבקשה לתת גם לי לנאום בכנסייתו על אודות משמעותן של שיבת ציון בימינו ומהקמת המדינה בהיבט המקראי, אחרי שהוא נתן את רשות הדיבור חודשים לפני כן לאימאם מוסלמי. לתגובתו אני ממתין עד היום לשווא.

גם לנשיא גרמניה (שטיינמאייר) הרשיתי לעצמי לשלוח את ספריי והוא גם השיב לאחר מספר חודשים בידי מזכירו והודה לי על קבלת המשלוח. אבל כששלחתי אותם גם לעורך הראשי של העיתון האזורי "האלגמיינה צייטונג" של מיינץ, זה בכל אופן לא מצא לנכון לעשות בהם שימוש למאמר מערכת נמלץ שפרסם על אודות האנטישמיות. אך לא די בכך, אלא הוא פשוט החזיר לי את ספריי כלאחר יד. מדוע אני מציין זאת? מפני שניכר כי כל הדיבורים על אנטישמיות היום אינם אלא טיפוח מראית שאין מאחוריה כבר שום חתירה להבנה או תובנות אמיתיות.

לפני שנים שיגרתי לנשיא היחידה הארצית לחקירת פשיעה חמורה של ריינלנד-פאלץ, מר קונץ, את נוסח ההרצאה שנשאתי ב-11 בספטמבר 2003 לרגל וועידה שארגנה המשטרה הארצית בזמנו, שהייתה מוקדשת לנושא "הרקע הדתי לטרור האיסלאמיסטי", בה ציינתי את כל הפסוקים בקוראן הקוראים לאלימות ולעברות פליליות לפי החוק. מאחר שנשיא היחידה לא טרח להגיב, פניתי לנשיא היחידה הפדרלית, מר הולגר מינך, שככל הנראה יצר קשר עם חברו אשר בעקבות זאת גם הואיל להגיב לדבריי. קונץ הצביע על החוקה הגרמנית כאילו הקיצונים הסלפים יכבדו אותה ויתיישרו לפי החוקים בגרמניה.

מה, אם כן, שווה הצהרה חגיגית כגון זו של הקנצלרית אנגלה מרקל בפני כנסת ישראל, לפיה בטחון ישראל ייחשב בגדר "אינטרס עליון" (Staatsräson) של גרמניה, כשאותה גברת התירה את כניסתם של מיליוני מוסלמים לשם וביניהם גם מחבלים פוטנציאליים וקנאים שרשאים לעשות תעמולה ללא הפרעה בראש חוצות כבר במשך שנים?

דמוקרטיה שלא יודעת להתגונן בפני אויביה המושבעים אינה רק מסכנת את עצמה, אלא הופכת גם מניה וביה ללא-אמינה. אמת זו חלה גם על ישראל, שבה עולה מספר החרדים הקנאים המצטיינים בחוסר סובלנות ונכונות לנקוט באמצעי אלימות בשאיפתם להפוך את מדינת-החוק למעין מדינת-הלכה בהנהגת רבניהם, דבר שמעולם לא הייתה כוונת אבות המייסדים כדוד בן-גוריון. אין זו שאלה כלל, כי בדמוקרטיה אמיתית יש להפריד בין דת ומדינה. כך, אגב, נוהג הקדוש-ברוך-הוא עצמו, כאשר הוא מעניק ליציר כפיו רצון חופשי ובן-חורין להחליט על גורלו ("נתינת הרשות"). גם אם כל אחד ואחת יישפט על ידו לפי "מעלליהם", נתונה לו הרשות לעצב את חייו כרצונו והבנתו. ולא, אזי חייבת ישראל להשלים אם ההאשמה שהיא מדינה גזענית, כל זמן שהיא מגדירה את מהותה בגדר הדת, היינו כיהודית. שהרי איך היינו שופטים למשל את גרמניה, אם היו שם מגבילים את מתן האזרחות לנוצרים מוטבלים בלבד? –

מדובר אם כן בלא פחות משערורייה, כאשר עדיין מערערים על יהדותם של כ-300 אלפי ישראלים שמוצאם בארצות ברית-המועצות לשעבר, בעוד שבו בזמן מצופה מהם כי הם או צאצאיהם מחויבים בשירות צבאי מלא ומילוי כל יתר חובות האזרח.

כתוב במקרא: "לך-אל-נמלה עצל; ראה דרכיה וחקם" (משלי ו' 6). ומה יעשה לעם הגאה הזה אשר רואה עצמו כ"מעצמת זוכי פרסי נובל", כשבד בבד חלק גדל והולך מאוכלוסייתו, החרדים, מעמיד פני תיאולוגים מקצועיים, אך אינו מסוגל להבחין בנבואות הרלבנטיות בברית החדשה, כדי לערוך חשבון נפש עם עצמו? האמת חייבת להיאמר, שמרבית האנשים הללו פשוט עצלים ומשתמשים בתלמוד-תורה כתירוץ כדי שלא ללמוד מקצוע וללכת לעבודה תוך שהם משאירים את הדאגה למחיה ל"רשעים", לדברם, היינו ליהודים החילונים כראותם שעל חשבונם הם מתקיימים.

לאן תגיע "מעצמת ההיי-טק" ו"הסיליקון וואדי" שלה, כשפחות ופחות ישראלים ילמדו ויצטינו בלימודי מקצועות ריאליים ושפות זרות? האומנם חפץ הקדוש-ברוך-הוא, כי עם ישראל יהפוך לעם של בטלנים ועצלנים?

אני עוד שירתתי בחיל האוויר ובו בזמן דאגתי למחיית משפחתי בת שלושת ילדינו. ואילו האנשים הללו שמתחסדים בלבושם החיצוני לא רואים שום כורח להשתתף ולדאוג לשגשוג ולבטחון המדינה. זאת ועוד, בשום מדינה בעולם לא היו מרשים לעברייני מורשע כאריה דרעי לחזור לפוליטיקה – ועוד לתפקידי מפתח. אדם שהורשע ונשפט כדין בוודאי לא יוכל לשוב ולכהן כשר. וכיצד ניתן לחשוב שמא מדובר עוד ברצונו של האל, רק מפני שמר נתניהו לא מצא פרטנר אחר לקואליציה שלו מאשר דווקא את מפלגת ש"ס. ואין הרי ספק, שישראל דווקא בימים הללו זקוקה לברכת ה' יותר מאי פעם.

ישראל – האומנם היא מדינת חוק?

אני נזכר בהקשר הזה בראיון אשר הופיע ב-30 באוקטובר 1984 ב"דיעות אחרונות" באשר לפיגוע ההצתה על מרכזנו באשדוד בזמנו. בעקבות הפרסום הופיע במקומו "השבוע באשדוד" מאמר תחת הכותרת "חרדים פנטיים ניסו להצית את ביתו של דר' אוטו הירשפלד, יהודי משיחי שחי בעיר". ב-10 בנובמבר 1984 הגיב הדר' הירשפלד עצמו באותו מקומון על ההשמצות מצד הרב הנפלינג אשר האשים אותי באותה הזדמנות שאני "מנהיגה של מפלגה נאצית" וזאת חרף היותי שריד שואה.

גם בעיתון "חדשות" התבטא הדר' הירשפלד בזמנו נחרצות כנגד התקיפות מצד יהודים פנטיים אשר מזכירים את עצמם פעולות פלוגות הסער (האס אה) של הנאצים שהם מתיימרים לתעב כל כך. ובעקבות הוויכוח הציבורי הזה כתב גם עוזרי, הדר' יוסף אלכהא במקומון "השבוע באשדוד" ב-23 בנובמבר 1984 תחת הכותרת "המאבק על חופש האמונות והדעות החל. תגובת הצוות לעדות משיחית להצהרת ארגון יד לאחים' כפי שבאה לידי ביטוי במאמר בעיתון זה מ-16 בנובמבר 1984". ארגון זה "להצלה ממיסיון" יד לאחים' דיווח בבטאנו בדצמבר אותה שנה, שאני מנסה לקנות את נפשות העולים מרוסיה וחבר העמים באמצעות "בזאר בגדים", לדבריהם, ופרסם באותה הזדמנות גם את פרטי כרטיס הביקור שלי בכוונה להתיר את דמי כביכול.

על כן נאלצתי לפנות במכתב פתוח מיום 8 בפברואר 1985 ישירות אל ארגון זה ובד בבד גם לנשיא המדינה אז, מר חיים הרצוג, בהזכירי את דברי ישעיהו הנביא כי "ציון, במשפט תפדה; ושביה, בצדקה" (ישעיה א' 27).

הנשיא, ששירת בבריגדה היהודית כקפטן תחת מייג'ור אלכהא, הצטרף לאמירתי זו. גם חבר הכנסת הפרופ' רפאל יהודה צבי ורבלובסקי (1924-2015) סבר, כי מן העקרונות היסודיים עליהם מתבססת החברה בישראל הוא, שיש לכבד כל אמונה ובייחוד האמונה בחידוש הריבונות הישראלית כמו גם פירושה המשיחי אשר מתלווה אליה. לעומת זה התרעם העורך הראשי של עיתון "מעריב" במכתב מ-19 בפברואר 1988 על כך, שפרסמתי "בעיתון שלו" מודעה בת 3,000 מילים ללא ידיעתו ואף טען, שאני "מייצג את זרועה הארוכה של הכנסייה הטרוימפליסטית". ברם, וזו האמת, אין כלום ביני לבינה. את תגובתי להשמצות של העורך שניצר פרסמתי בעיתון "הארץ" ב-18 במרס 1988. כדאי להזכיר בהקשר זה, כי לא נעשה עוד שום הבדל בין האמונות של אזרחי ישראל במגילת העצמאות משנת 1948. הצהרה זו, עליה עוד חתום היה גם מייסד המדינה דוד בן-גוריון, הייתה ראויה לשמש כחוקה למדינת ישראל, מה גם שישראל עד היום לא בעלת חוקה או בית דין חוקתי כפי שנדרש במדינת-חוק דמוקרטית ליברלית.

סבילות האזרחים עשויה להוביל לביזוי זכויות אדם

בראש דמוקרטיה מתפקדת עומדים האזרחים כריבון אמתי ולא השלטון בו הם בוחרים בתום לטובת הכלל. בגרמניה הנאצית למדתי עד כמה מאוס ומביש הדבר, כשאזרחים הופכים לאופורטוניסטים ואומרי-הן של שליטיהם. רק בדרך זו זוכים ראשי מדינה נבחרים ללגיטימציה המפוקפקת להפוך לרודנים מסוכנים (ראה היטלר וסטלין אז, והיום פוטין ושי). ישראל, ללא הבדל מאומות אחרות (ראה עמוס פרק ב' בהקשרו), איננה חסינה מפני משפטי הקדוש-ברוך-הוא גם כיום. ועל כן לא מן הנמנע, כי בוא יבוא עלינו מה שנביאי ישראל חזו לעת-קץ ובכללם גם ובמיוחד המשיח ישוע שדיבר בהקשר זה על "מלחמות ושמעות מלחמה" ועל "תקופת יוקר", בה יגבר הרשע וכל דאלים גבר (מתי כד'). לא, מצוקת ישראל עוד לא באה לקצה לדאבוני ואם ראש ממשלתנו באמת ובנאיביות גמורה גורס, שמר פוטין הנו "ידידו", אזי הוא טועה בגדול, מפני שפוטין מגן דווקא על אויבי ישראל, איראן, תורקיה וסוריה (של אסד). הוא מגלם בסופו של דבר את תפקיד "גוג מארץ מגוג" עליו ניבא כבר יחזקאל בפרק לח' בספרו.

הצעתנו יקרת-הערך וללא כל תשלום

אם אתם מעוניינים להוסיף וללמוד על שליחותו וגורלו של עם ישראל אנו מתכבדים להציע לכל המעוניינים את **ספר המקרא השלם, הכולל את הברית החדשה** כמסמך רוחני ממעלה עליונה של תולדות עמנו שמחבריו היו רובם ככולם יהודים שכתבו בראש ובראשונה אל אחיהם היהודים. כמו כן, ואף זאת ללא כל התחייבות או תשלום, את **ספר התיעוד "ייעודו ועתידו של עם ישראל"**, פרי עטו של מחבר שורות אלה. בשפה הרוסית ניתן גם לקבל את ספרי על "ישראל במוקד" ו"אנטישמיות – אתמול והיום".

אנו מציעים לכם ללמוד אצלנו על המשך מפת-הדרכים של אלוהינו כפי שהוא הנחילה לנו בדברו שבמקרא. אנו מצפים לפנייתכם ואל תהיו מופתעים אם מצוקת ישראל תוסיף ותגבר בעת הרת משמעות קיומית זו לעמנו.

בברכה

המכון לחקר עם עולם

קלאוס משה פילץ, יו"ר ומחבר

ת.ד. 8503

61084 תל אביב

המחבר, קלאוס משה פילץ, בן 82 וניצול שואה, הנו פובליציסט. מאמרו זה פורסם בשפה הרוסית בעיתון "וסטי" לרגל חג השבועות 2018, שנת ה-70 לקום המדינה.